

hed. Saaledes kunde man opregne mange forskellige Forhold, hvor man derovre fra henter stor Bidrag til hele vor Samfundshusholdning, uden at der ydes Ærø noget derfor til Gengæld. Det maa saaledes ogsaa anses for at være finansielt forsvarligt at tage dette Hensyn til Øen.

Nu har den højtærede Justitsminister ganske vist, som jeg sagde før, lovet at tage et særligt Hensyn overfor Ærø, idet der skal ansættes en Dommerfuldmægtig, men jeg forstaar ikke rigtig Argumentet. En Dommerfuldmægtig kan man nok ansætte ud fra den Betragtning, at han kan nok faa Arbejde, og han kan udføre andet Arbejde, end en Dommer kan udføre. Den højtærede Justitsminister har en Gang skitseret, at en anden Ordning maaske var mulig, om end efter Ministerens Mening ikke holdbar, nemlig at man ansatte en Dommer, som fik tillagt andre Forretninger, end der strengt taget hører ind under Dommerembedet, men det vilde efter Opførelsen blive 5 900 Kr. dyrere for Statskassen. Ligesom det ærede Medlem, der talte som Ordfører for Socialdemokratiet, (Hans Rasmussen) nærer dog ogsaa jeg stærk Tvivl om, at det virkelig vil blive en reel Fordyrelse paa 5 900 Kr., hvis man gaar den Vej. I hvert Fald er jeg klar over, at hvis man vil ansætte en Dommer uden Fuldmægtig og siden ydermere vil tillægge denne Dommer andre Forretninger, tror jeg ikke, der kan blive Tale om et saadant Beløb. Besparelsen maa altsaa anses for at være endnu mindre end de 5 900 Kr. — det tror jeg sikkert, man vil komme til, naar man faar en reel Beregning foretaget.

Det forekommer mig, at man burde tage det Hensyn, som man saa stærkt fra alle Sider ovre paa Ærø er gaaet ind for. Byraadene i de to Byer, alle Sogneraadene hele Øen over med alle deres Medlemmers Tilslutning har i et Andragende til Regeringen anmodet om at maatte beholde deres Dommer. Jeg vil gerne her føje min bedste anbefaling til dette Ønske om, at man ikke tager den sidste juridiske Embedsmand fra Øen. Jeg vil ogsaa gerne appellere til de ærede Ordførere, som for et Øjeblik siden talte om det betænkelige derved, og bede dem under Udvalgsarbejdet tage Konsekvenserne af deres Betæneligheder og, selv om den højtærede Justitsminister ikke synes at være særlig velvillig til at lade Øen beholde sin Dommer, søge at indvirke paa ham saa stærkt som muligt, saaledes at man kan naa et for Øen acceptabelt Resultat.

Tange: Naar jeg gerne vil sige et Par Ord ved denne Lejlighed, er det blot for at udtale Ønsket om, at det Udvalg, der forhaabentlig bliver nedsat angaaende dette Lovforslag, vil tage under velvillig Overvejelse, om man ikke begaar en Uretfærdighed ved at nedlægge Dommerembedet i Ærøskøbing. Jeg er ikke blind for, at adskilligt kan tale for det, og vi er alle enige om, at i det store og hele maa man billige Bestræbelserne for at nedlægge saa mange Dommerembeder som overhovedet muligt, men jeg mener dog, at naar man staar overfor at nedlægge Dommerembeder, maa man gaa frem med stor Varsomhed og søge ikke at slaa mere i Stykker end allerhøjest nødvendigt, for det vil i modsat Fald i de allerfleste Tilfælde vise sig, at de Besparelser, man naar, bliver meget problematiske. Naar jeg tager Ordet for at bede om, at man endnu en Gang vil overveje, om man ikke kunde opretholde Dommerembedet i Ærøskøbing, er det ikke, fordi jeg ikke indser, at henset til Folketallet er Embedets Omfang saa lille, at det burde nedlægges, men vi kommer ikke udenom, at der er her visse særlige Forhold at tage i Betragtning.

Der er for det første det, som der allerede er gjort opmærksom paa fra flere Sider, at Ærø er en Ø med isoleret Beliggenhed, og at Indbyggerne derfor føler det som en Uret imod dem, at man ved dette Forslag søger at løsrive dem fra det øvrige Land. Man har gennem Aarene taget Embedsmænd fra dem og er nu i Færd med at tage den sidste. Dertil kommer den Omstændighed, at man tænker paa i juridicel Henseende at lægge Ærø ind under Langeland. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man endelig skal nedlægge Dommerembedet, saa vilde det neppe være blevet modtaget med en saadan Misfornøjelse derovre, hvis man havde foreslaaet at lægge Øen ind under Svendborg, idet Øen har naturlig Forbindelse med Svendborg. Nu tænker man altsaa paa at lægge Øen ind under Langeland, men der findes ingen naturlig Forbindelse mellem de to Øer. Den Forbindelse, Ærø har med Fyn og det øvrige Land, gaar over Svendborg, og det føles derfor som urimeligt, at Øen skal lægges ind under Langeland. Dertil kommer, at man ikke maa glemme, at selv om man regner at kunne spare 5 000—6 000 Kr. ved at lægge Embedet over til Langeland, vil der blive en stor Post i Befordringsudgifter, og kender jeg den Dommerret, som er derovre, og som jeg gaar ud